

ABSTRAKT

Interkulturní komunikace je v multikulturním prostředí Evropské unie mimořádně důležitým tématem. Disertační práce Interkulturní komunikace v kontextu kulturní politiky Evropské unie se proto zabývá možným vztahem mezi interkulturní komunikací, formováním a realizací kulturní politiky EU. Na základě prostudované odborné literatury a dalších pramenů i s ohledem na předchozí zkušenosti autora v této oblasti, byla koncipována hypotéza, že i přes veškeré veřejné proklamace EU interkulturní komunikaci významně podceňuje. Tato premisa byla kvůli následnému ověřování rozdělena do několika dílčích hypotéz. Cílem práce bylo empiricky prověřit stanovené hypotézy i základní výše formulovaný předpoklad. Práce proto rozebírá jak teorii interkulturní komunikace, tak také historii a současnost kulturní politiky EU, včetně klíčových institucí, které se na jejím formování a realizaci podílejí. S ohledem na náročné multikulturní prostředí EU práce také podává kompendium základních komunikačních charakteristik jednotlivých členských států unie a jejich kulturní kategorizaci. Tento přehled byl mimo jiné koncipován na základě spolupráce s organizací The Hofstede Centre a mezinárodním institutem Richard Lewis Communications a využití jeho interních online nástrojů CultureActive. Přehled byl také doplněn o mou vlastní práci, tedy o výsledky vyplývající z provedeného dotazníkového šetření. Nabízí zároveň přehled specifických mezikulturních vztahů některých členských států EU. Pro verifikaci stanovené hypotézy byla po provedení případové studie stanovena metoda dotazníkového šetření. Za cílovou skupinu respondentů byli vybráni oficiální představitelé stálých zastoupení členských států při EU. Průzkum byl veden v anglickém jazyce zejména prostřednictvím dotazníkového online nástroje a software SurveyMonkey. Na základě analýzy sebraných dat se podařilo ověřit některé stanovené hypotézy, ovšem závěry výzkumu nelze jednoznačně využít pro potvrzení stanovené základní hypotézy. Domnívám se, že výsledek byl ovlivněn především postojem vybraných respondentů, kteří v souladu se svou rolí hájili

oficiální stanoviska členských států a EU, přestože jejich osobní názor mohl být jiný. Zejména deskriptivní část práce však stanovenou hypotézu podporuje. V základních dokumentech, které koncipují kulturní politiku EU i její fungování, procesy interkulturní komunikace totiž většinou zcela chybí, nebo jsou mylně zaměňovány za „mezikulturní dialog“, který ovšem EU chápe především pouze jako možnost setkávání kultur. Disertační práce však jednoznačně potvrdila předpoklad, že kultura a interkulturní komunikace může významně přispět k lepšímu porozumění mezi jednotlivými členskými státy EU.